

МАКЕДОНСКА АКАДЕМИЈА НА НАУКИТЕ И УМЕТНОСТИТЕ

**1.100-ГОДИШНИНА ОД УПОКОЈУВАЊЕТО
НА СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ**

МЕЃУНАРОДЕН НАУЧЕН СОБИР

МИЛЕНИУМСКОТО ЗРАЧЕЊЕ НА СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ

СКОПЈЕ, 28 – 29 ОКТОМВРИ 2016 ГОДИНА

Скопје 2017

ОРГАНИЗАЦИСКИ ОДБОР

Претседател

акад. Блаже Ристовски

Членови

акад. Таки Фити

акад. Цветан Грозданов

акад. Георги Старделов

акад. Владо Камбовски

акад. Георги Поп-Атанасов

акад. Нада Поп-Јорданова

Секретар

д-р Сашо Цветковски

Уредник

акад. Блаже Ристовски

*Трудовите објавени во овој зборник се презентирани
на Меѓународниот научен собир „Милениумското зрачење на св. Климент Охридски“,
одржан на 28 и 29 октомври 2016 година во Македонската академија на науки и уметностите.*

Печатењето на овој зборник е поддржано со средства од програмата на УНЕСКО.

СОДРЖИНА

Поздравни обраќања

Таки Фити, претседател на МАНУ	7
---	---

Горѓе Иванов, претседател на Република Македонија.....	9
---	---

Блаже Ристовски претседател на Организацискиот одбор	11
---	----

Епохата на св. Климент

Георги Старделов <i>На юочејшокот би зборош</i>	13
--	----

Блаже Ристовски <i>Именшо на јазикот и иисмошто на св. Климент и етнонимот на Словениште</i>	17
---	----

Цветан Грозданов <i>Прилози за јознавањешто на средновековната умешност во Охрид</i>	25
---	----

Книжевност, јазик и литература

Горги Поп-Атанасов <i>Св. Климент Охридски, Moravia Magna и Slavia orthodoxa</i>	31
---	----

Зденка Рибарова <i>Климентовите традиции во јазикот на текстовите со македонска редакција</i>	39
--	----

Емилија Црвенковска <i>За една можна реконструкција на „кориусот на Климент“</i>	51
---	----

Серегејос Ю. Темчин <i>Писал ли Климент Охридский обище служби</i>	63
---	----

Мария Јовчева <i>Архаични черти и иновации в езика на октоиховите канони на св. Климент Охридски</i>	69
---	----

Вера Стојчевска-Антиќ <i>Охридскиот кружен ценшар на раконосно наследство</i>	87
--	----

Димитар Пандев <i>Книжевното дело на свеќи Климент Охридски во контекст на развојот на новите книжевни јазици и литератури</i>	95
---	----

Добрила Миловска <i>Археографски џреѓлеј на претискиште на Просвренојто житие на свеќи Кирил Филозоф</i>	107
Красимира Илиевска <i>Во слава на првоучителиште</i>	117
Илија Велев <i>Химнографскиот состав за свеќи Климент Охридски во богослужбената и книжевната традиција</i>	123
Лилјана Макаријоска <i>Архивскиот период и неговојто месечно меѓу ракописите од Охридската книжевна школа</i>	139
Маја Јакимовска-Топик <i>Климентовите книжевни состави посветени на првоучителиште свеќи Кирил и Методиј</i>	153
Валентина Миронска-Христовска <i>Климентовата традиција во македонскиот XIX век</i>	165
Историја	
Александар Атанасовски <i>Свеќи Климент Охридски и европската димензија на неговојто дело</i>	179
Peter Ivanič and Martin Hetényi <i>Святой Климент Охридский в контексте современной словацкой историографии</i>	189
Бобан Петровски <i>Свейтиклиментовата словенска етнократија VS и.н. Преславска цивилизација</i>	201
Тони Филипоски <i>27 јули (9 август) 916 година: дајум на убокојување или на побрезбување на св. Климент Охридски</i>	213
Стојко Стојков <i>Свеќи Климент: од епископија словенска до епископија бугарска. Трансформација во разбирањето на категориите Словени и Бугари во византискиите извори</i>	219
Драган Галевски <i>Некои забелешки за дејноста на свеќи Климент Охридски во Македонија</i>	239
Eli Lučeska <i>In search for the remains of st. Clement of Ohrid</i>	247

Михајло Георгиевски <i>Македонски џе кодики како огледало на христијанското јартиелство, со йосебен осврш на сириушката кодика, т.е. лейтисната книга на црквата Св. Гоѓи во Струѓа, 1835–1917</i>	257
Васил Гргиев-Ликин <i>Свешти Климент Охридски и кирилометодиевската прафигура на йочвашта на Струмица и Струмичко (проникнување и конфинирането)</i>	263
Теологија	
Ратомир Грозданоски <i>Библиското име на свешти Климент Охридски</i>	279
Ѓоко Гргиевски <i>Библиското глорифициране за јравдата и јраведноста во делата на свешти Климент Охридски</i>	299
Апо Гиревски <i>Омилијачко-јракачични белешки во однос на словашта и юкутије на свешти Климент Охридски</i>	309
Виктор Недески <i>Богословски џе сијорови и спраќањето на свешти Климент Охридски и неговите сопственици во Моравија</i>	321
Археологија и историја на уметноста	
Елица Манева <i>Рефлексии од јросвешијелската мисија на свешти Климент во Скопско</i>	329
Бранислав Ристевски <i>Делото на свешти Климент Охридски и монашката населба од доцниот IX и јочетокот на X век до средината на XV век на локалитетот Свето Преображение кај селото Зре</i>	341
Игор Толевски и Антонио Јакимовски <i>Глаголички букви врежани на средновековни грнчиња од Скупи</i>	353
Сашо Цветковски <i>Портрети на свешти Климент Охридски во делата на дебарско-мијачкиите зографи</i>	363
Елизабета Касапова <i>Доџафтије на Свети Климентовата црква на Плаошник како одговор на современиите шекови во доцновизантиската архијектурата</i>	379
Ангелина Поповска <i>Презентација и стил на реплици на иконите на свешти Климент од охридската збирка икони</i>	387

Игор ТОЛЕВСКИ
Антонио ЈАКИМОВСКИ

ГЛАГОЛИЧКИ БУКВИ ВРЕЖАНИ НА СРЕДНОВЕКОВНИ ГРНИЊА ОД СКУПИ

Во рамките на проектиот за целосно археолошко ископување и испира-
жување на римскиот шеатар во Скупи (2013–2016) се открија дваесетина
делумно и целосно зачувани основи на средновековни куки кои припаѓале на
малата средновековна населба која била идигната во рамките на шеатар-
от и во нејасредната околина. Низ слоевите на средновековната населба
се открија голем број наоди изработувани од животински кости, мешал, ке-
рамика како и неколку сребрени и бронзени монети кои датираат од периодот
на крајот на втората половина на IX и X век.

Од керамичката производија на средновековни садови се издаваат
два фрагменти од грниња откриени во прстенот на населбата (средновековна
кука 1 и структура 4-течка, локална фурна). На највршната страна
од садовите, преод да бидат исечени, во меката глина биле врежани букви
од првата словенска азбука – глаголицата.*

Клучни зборови: Скупи, римски шеатар, средновековна населба,
фрагменти од грниња, глаголица.

Скопската Котлина до средината на минатиот век изобилувала со голем број
водени површини составени од мали езера, заезерени води и мочурливи површини созда-
вани при поплавите и излевањето на водата од недоволно регулираните корита на реките
и одводните канали, како и покачувањето на нивото на подземните води во рамниот дел
на Скопското Поле.¹ Наспроти нив се издигнуваат ниските и благи возвишенија и тераси

* Во оваа пригода би сакале да се заблагодариме за соработката и поддршката на отец проф. Јован Тиковски, Православен богословски факултет „Св. Климент Охридски“ – Скопје; академик Георги Поп-Атанасов, Македонска академија на науките и уметностите; проф. д-р Елица Манева, Филозофски факултет – Скопје, проф. д-р Бобан Петровски, Филозофски факултет – Скопје; како и проф. д-р Алексеј Мстиславович Пентковски, Московска духовна академија; исто така, благодарност до м-р Љубинка Џидрова, Археолошки музеј на Македонија; и Градски музеј – Скопје, кој е задолжен за депонирање и чување на археолошкиот материјал од Скупи.

¹ Пред големите зафати во минатиот век за создавање плодно земјиште, во Скопската Котлина биле исушени двете езерца – Катлановско Езеро и Арачиновско Езеро, како и голем број бари (шамаци) и мочур-
ливи заезерени површини. За тоа во рамнинскиот дел на котлината биле прокопани одводни канали (некои

настанати во текот на долгот период на стагнација на неогенското Скопско Езеро,² коишто биле погодна почва за населување уште во периодот на неолитот³ и понатаму низ долгата историја на овој регион.⁴

Во раното средновековие, односно во периодот кон крајот од VI, VII и VIII век, интересот за создавање нови населби особено се насочува во близината на овие водени површини. Но и околната на старите и разурнати антички градови, кои изобилувале со градежен материјал (земја, дрва, камења, градежни тули и тегули).

Со гаснењето на последната искра надеж доаѓа период во кој цивилизациските текови како да ќе започнат одново. Разурнатата метропола на провинцијата Дарданија, Скупи, живурка единствено потпомогната од нејзините преостанати жители христијани, како и еден дел од новодојдените, кои со себе го донеле новиот мултикултурен степски елемент на живеење, истакнувајќи ја примарната улога на селското стопанисување и натуралната трговија.

Во Скопската Котлина со археолошките истражувања и ископувања се открија наоди кои го потврдуваат егзистирањето на неколку населби и некрополи во кои доминираат паганските и христијански словенски белези. На археолошките локалитети: Клучка кај Хиподром, откриени се керамички садови кои потекнуваат од VII–VIII век,⁵ Скопската тврдина – Кале, каде што преку недоволниот број откриени керамички садови е датиран слојот кај североисточната кула во IX–X век,⁶ Скупи, на неколку позиции се откриени наоди што потекнуваат од крајот на VI и почетокот на VII, а животот во континуитет ќе продолжи да трае сè до XI и XII век,⁷ Давина – Маркова Кула е

од нив потекнуваат од отоманскиот период) што ги собирале водите и ги спроведувале кон реката Вардар. За овие езерца пишувале: Ј. Хаци-Васильевић, *Скокље и његова околина*, Београд 1930, 14-15; П. С. Јовановић, *Рельеф Скокске котлине*, Скопска котлина I, Гласник Скопског научног друштва, Књига X св. 4, Скопље 1931, 93; П. Сокол, *Из штапономастике Јужне Србије (II Скокска котлина)*, Гласник Скопског научног друштва, Књига XV-XVI, св. 9-10, Скопље 1936, 103; Ј. Ф. Трифуноски, *Сеоска насеља Скокског Поља (Антропографска испитивања)*, Београд 1955, 11-13; М. Наумовски, *Značaj revitalizacije Katlanovskog blata (kod Skopja) za ihtiofaunu rijeke Vardar*, Ribarstvo Jugoslavije, Vol. 42, № 2-3, Zagreb 1987, 13-15; А. Крстева, *Народната насија од Скокска Блатија*, Музеј на Град Скопје, Скопје 1998, 5.

² Скопската Котлина и поголем дел од Балканот биле исполнети со водите на старото Егејско Езеро на кое му се припишува неогенска старост (пред 14 милиони години). Со трансгресиските процеси на ова езеро се создале услови за формирање поголем број расчленети затворени басени, во кои припаѓа и Скопското. Езерската фаза во Скопската Котлина започнала во текот на средниот миоцен (пред 12 милиони години), потврдено врз основа на езерските седименти пронајдени кај селото Нерези на северната падина на планината Водно и над селото Долно Соње на јужната страна од Водно, В. С. Радовановић, *Географске основе Јужне Србије*, Скопље 1937, 97.

³ В. Санев, *Младо камено време*, Археолошка карта на Република Македонија, том I, Македонска академија на науките и уметностите, Скопје 1994, 28.

⁴ И. Микулчиќ, *Старо Скокје со околниште штерории*, Македонска книга, Скопје 1982, 9.

⁵ Б. Ристески, *Средновековна керамика од Скокско*, Македонско наследство, година VIII, број 21, Македонска цивилизација, Скопје 2004, 50-52.

⁶ И. Микулчиќ, 1982, 121, Сл. 68.

⁷ М. Гарашанин, Д. Корачевиќ, *Базилика II во Скупи*, Macedoniae Acta Archaeologica 5, Archaeologia Jugoslavica, Археолошко друштво на СР Македонија – Прилеп, Прилеп 1979, 36, 39, Сл. 2; Б. Бабиќ, *Денешните штерории на Република Македонија и Република Албанија во VII–VIII век*, Цивилизации на почвата на Македонија – прилози за истражувањето на историјата на културата на почвата на Македонија, Књига 2, Македонска академија на науките и уметностите, Скопје 1995, 153, 158; Д. Корачевиќ, *Скупи градска штерорија*, Музеј на Град Скопје, Скопје 2002, 165-170, Сл. 118, Т. 10, 11; Б. Ристески, *Раносредновековни наоди од Скупи*, Македонско наследство, број 19, година VI, Македонска цивилизација, Скопје 2002, 71-81; М. Ончевска-Тодоровска, *Занаатчиство и променетата уметност во доцната*

археолошки локалитет од каде што потекнуваат неколку бронзени токи од раниот VII век и амулетот изработен од еленови рогови (парошки), кој е датиран најдоцна до преминот на IX во X век,⁸ Марково Крувче, средновековен град Чирче во кој се откриени накит од злато и бронза датирани во полниот VII век.⁹ Градиште село Таор,¹⁰ со наоди кои датираат во периодот помеѓу IX и XI век, археолошкиот локалитет Крст во селото Орешани,¹¹ претставува средновековна некропола која била активна во периодот на X и првата половина на XI век и Кастелото над реката Пчиња кај селото Кожле, со фрагменти керамика што припаѓаат на периодот X–XI век.¹²

Обемните археолошки ископувања и истражувања на римскиот театар во Скупи кои се одвиваат во периодот 2013–2016 година¹³ на светлината на денот донесоа голем број археолошки движни и недвижни наоди. Од нив, се издвојуваат темелно истражуваните средновековни куки (21), кои припаѓаат на двата типа живеалишта (вкопани земјанки или полуземјанки и надземни куки), практикувани во средновековниот период на поголем дел од Балканот, односно Југоисточна и Источна Европа.¹⁴

Од движните наоди пронајдени во текот на археолошките ископувања, најкарактеристични се керамичките садови изработувани со слободна рака и со употреба на бавно ротирачко колце. Присуството на грнињата, паниците и поголемите амбалажни садови, кои се среќаваат во поголем број типови и нивни варијанти, то потврдуваат подолгиот период на егзистирање на населбата на овој простор од Скупи, односно во рамките на

античка йреку мештани и предмештји од Скупи, Macedoniae acta archaeologica, Број 19 (2004-2006), Македонско археолошко научно друштво, Скопје 2010, 281; L. Jovanova, Scupi Colonia Flavia Scupinorum, Cultural Heritage, Protection Office and Ministry of Culture of the Republic of Macedonia, Skopje 2015, 34; Л. Јованова, Скупи-Секијор Југоисточен бедем, културна споменичка граѓа, 2008–2010 година, Macedoniae Acta Archaeologica 21, Скопје 2015 (во печат).

⁸ И. Микулчиќ, Старо Скује со околниште тврдини, 115, сл. 65; Е. Манева, Раносредновековна македонска култура во Македонија, во: П. Кузман, Е. Димитрова, Ј. Донев (редак.), Македонија – милениумски културно-историски факти 3, Скопје 2013, 1273, сл. 4.

⁹ И. Микулчиќ, М. Билбија, Маркови Кули, Водно, Скује, 1979 и 1980, Macedoniae Acta Archaeologica, број 7–8 (1981–1982), Скопје 1987, 212, сл. 7.

¹⁰ К. Ристов, Градиште – Таор јрелиминарен извештај од истражувањата во 2000–2004 година, Macedoniae Acta Archaeologica, Број 17 (1999–2001), Скопје 2006, 226, сл. 7, 9.

¹¹ К. Ристов, Д. Каламадеска-Михайлова, Средновековна некропола Крст с. Орешани, Скује, Macedoniae Acta Archaeologica, број 19 (2004–2006), Скопје 2010, 391–402.

¹² K. Trajkovski, Castel above the river Pčinja, Macedonian cultural heritage – Archaeological sites, UNESCO Venica Office Regional Bureau for Science and Culture in Europe (UNESCO-BRESCE) and cooperazione Italiana, Ministry of Culture of the Republic of Macedonia – Cultural Heritage Protection Office, Skopje 2008, 28–29; И. Толевски, А. Јорданова-Дубровска, Акројолата на Касиелото (Истражувачко йоле 2), Кастелото над реката Пчиња – Доцноантички кастел и средновековен град Кожле, Скопје 2016, 122, 125; И. Толевски, Југозападно йодрјаие на Касиелото (Истражувачко йоле 3), Кастелото над реката Пчиња – Доцноантички кастел и средновековен град Кожле, Скопје 2016, 138.

¹³ Проектот „Римски театар – Скупи, истражувања, заштита, конзервација, реставрација, реконструкција и презентација 2013–2017 година“ претставува интегрален дел од капиталните проекти на Владата на Република Македонија, реализиран од Министерството за култура и во координација со Управата за заштита на културното наследство. Носители на проектот се Филозофски факултет – Скопје и Музеј на Град Скопје – Скопје.

¹⁴ Б. Бабиќ, Денешниште џериџии на Република Македонија и Република Албанија во VII и VIII век, 153–154, 165, Т. I, 1–6; Лю. Дончева-Петкова, Одърци: Селище от Првото българско царство, Том 1, София 1999, 11; Б. Ристески, Раносредновековни наоди од Скупи, 71–76, сл. 2–4; К. Трајковски, Најкуса – историска и археолошка слика на Македонија од IX до XIV век, во: Македонија културно-историски факти, том 3, (ред. П. Кузман, Е. Димитрова, Ј. Донев), 1476.

театарот и околу него.¹⁵ Интересен е фактот што при археолошките ископувања покрај веќе споменатиот сет керамички садови, не беа пронајдени фрагменти од црепни (груби земјени садови изработувани со слободна рака), кои од поодамна во науката служеа како основно обележје на Словените и нивното присуството на споменатиот простор.¹⁶

Декоративниот систем прикажан на керамичките садови е типично словенски.¹⁷ Украсите, со помош на мала назабена алатка „чешле“ (изработено од железо, но можеби и од коска или од дрво),¹⁸ биле изведувани целокупните орнаментални мотиви што ја исполнувале делумно или целосно надворешната површина на садот. Исто така, се открија и фрагменти од керамички садови на кои се забележува декорирање на внатрешната страна, односно на внатрешниот закосен прстен од венецот на садот.

Најзастапените метални предмети се оние што припаѓаат на групата накит, откривани низ слоевите на средновековната населба, од кои како најкарактеристични се издвојуваат бронзените гроздовидни обетки, крстовите и прстените, како и металните (бронзени) елементи кои биле составен дел на ремените, во случајов јазичиња, апликации и токи. Секако дека откривањето на четирите византиски монети, од коишто три се бронзени а едната е сребрена, се наоди со исклучителна културолошка-хронолошка вредност, преку кои целиот овој средновековен хоризонт на егзистирање на населбата прецизно го определува и го утврдува постоењето на развиени стопанско-економски, културни врски и контакти со градските византиски метрополи. Бронзената монета кована од византискиот император Лав VI (886–912) го потврдува, во основа, мислењето дека во тоа време била зголемена трговската размена меѓу Тесалоника, вториот град во царството и населбите длабоко во внатрешноста на копното од Балканскиот Полуостров, коишто пред половина век потпаднале под доминација на првата бугарска држава. Другите три монети кои ги претставуваат императорите Никифор II Фока (963–969), анонимен фолис од првите години на ковање на таа серија (по 976) и сребрена монета на Василиј II и Константин VIII во периодот на заедничкото владеење (976–985) се потврда дека втората половина на X век е најдинамичниот период, проследен со чести промени на византискиот трон, како и развиена политичка и воена доминација на поголем простор од Балканот.

¹⁵ В. Соколовска, Н. Шуковиќ, *Најнови наоди од Скуби (Историски осврт)*, Зборник (1959–1960), Книга III, Археолошки музеј – Скопје, Скопје 1961, 30, Т. II; Д. Коракевиќ, *Скуби ѕтрагска историја*, 166, 168–169, 172, Т. 10 сл. 1–6, Т. 11, сл. 1–6.

¹⁶ Б. Бабиќ, *Македонската култура на Македонскиот Словени во свеќлината на археолошкиот изразувања во Прилеп*, Книга I, Прилеп 1986, 298–306.

¹⁷ М. Bajalović-Hadži-Pešić, *Keramika u srednjovekovnoj Srbiji*, Muzej grada Beograda, Beograd 1981, 46, Sl. VI 1–22; Б. Ристески, *Раносредновековни наоди од Скуби*, 78–81, сл. 5–8, 10.

¹⁸ Ibidem, 97. На просторот од Македонија се откриени неколку вакви железни алатки за украсување на керамичките садови кои потекнуваат од средновековниот период, а се откриени во Вељуса, сп. Ј. Ананиев, *Археолошки ископувања на црквата Св. Леонтиј во с. Водоча 1986–1990 година*, Културно наследство XVII–XVIII (1990/91), Скопје 1994, 60, Т. II, 4. Две слични алатки се откриени и на Маркови Кули кај Демир Капија, сп. Н. Чаусидис, *Средновековни наоди од Просек*, Зборник на Филозофски факултет 40, Скопје 1987, 188. На локалитетот Кастелото над реката Пчиња кај селото Кожле, во рамките на југоисточното подградие, меѓу средновековните наоди се вбројува иста таква железна алатка, сп. И. Толевски, *Југозападно преодградие на Кастелото*, 172, Т. XI, 5.

Од целокупниот керамичен материјал кој припаѓа на средновекониот населбински хоризонт на живеење се издвојуваат два фрагменти од керамички садови (грниња) на кои биле врежани букви од првата словенска азбука – глаголицата.¹⁹

Во рамките на остатоците од средновековната куќа 1, која се наоѓа на северо-западната страна од горното гледалиште на театарот, меѓу радијалните сидови 23 и 24 (кв. F6, F7/149) се откри еден исклучителен фрагмент од керамичен сад кој припаѓа на горниот дел од грнето со зачувана брановидна декорација на рамениот појас, а под неа се наоѓаат врежани во два реда глаголички букви²⁰. Врежувањето, односно, запишувањето на глаголичките букви било изведено во моментот кога грнето било целосно завршено од страна на мајсторот грнчар, т.е. кога било поставено да се суши.

(...)[U]ST(...)

(...)varqv(...)

Транслитерација: (...)[y]ст(...)|(...) варъв(...).

Палеографско датирање: Веројатно до 1100 година (натписот е обла глаголица и не содржи никакви иновации и палеографски знаци).

Комениар: Натписот очигледно го содржи зборот **варв** – ара? (Варвара?) или присвојната придавка Варварин (?). Како пример може да се земе топонимот Варвара (село Варвара), јужно од градот Скопје (сп. С. М. Михеев).²¹

Впишаните глаголички букви од естетска страна држат строга линија и приближно еднаква височина, добрата вештина на читливите обли букви се карактеристиките на личноста која ги запишала, врежала на површината од меката глина на грнето. Се забележува дека положбата на грнето во моментот на запишувањето на буквите било свртено со венецот надолу (дното нагоре), бидејќи буквите се читаат во спротивна насока од висинската положба на фрагментот на садот.

Следниот фрагмент се откри при расчистувањето на подното ниво од Структура 4 – печка односно локалната фурна во средновековната населба.²² Нивото на кое се наоѓа оваа печка е приближно идентично со поголемиот број откриени куки од населбата, односно тоа е просторот од орхестрата и делумно првиот циркуларен коридор од театарското гледалиште (кв. F1, F2, G1, G2/149). Фрагментираното дно од грне беше откриено на запечената површина на дното од печката, односно во слој од гареж и пепел со дебелина од десетина сантиметри. Исто како и претходниот фрагмент, и кај овој се запишани, врежани глаголички букви во два реда.

¹⁹ А. Јакимовски, И. Толевски, *Глаголички напишиси на керамички садови откриени при археолошкие ископувања во Скупи (Скопје)*, Словјне, Vol. 5 № 2, International Journal for Slavic Studies, Institute for Slavic Studies of the Russian Academy of Sciences Moscow State University of Education, Moscow 2016, 191.

²⁰ Димензиите на керамичкиот фрагмент изнесуваат 5.0 x 6.0 см, од надворешната страна има првеника боја, делумно зарамнета и замазнета површина. Декориран е со врежување на брановидна линија и врежани глаголички букви во два реда. Според димензиите и зачуваноста на керамичкиот фрагмент, нема можност да се направи делумна реконструкција на формата и типот на грнето.

²¹ Целокупната анализа на глаголичките букви на двата керамички фрагменти од грниња ја направи д-р Сава Михаилович Михеев од Институтот за славистика на Руската академија на науките од Москва, Руската Федерација, при што искрено им се заблагодаруваме.

²² Димензиите на дното од грнето изнесуваат: пречникот на дното е 9.0 см, а зачувано е во височина од 3.5 см. Делумно зачуваниот фрагмент од дното на грне на кое се запишани глаголички букви во два реда е со неуедначена боја на надворешната страна, при што тонот варира од темносива до црна боја.

SYR[Q](...)

--C(...)

Транслитерација: сэр[ъ](...)--щ(...).

Палеографско 9айирање: веројатно до 1100 година (натписот е обла глаголица и не содржи никакви иновации и палеографски знаци).

Комениар: првата буква – како S, втората – како лигатура ST. Натписот, очигледно започнувал од коренот сэр – ‘сјар’ (сп. С. М. Михеев).

Во овој случај, керамичкото грне при запишувањето, врежувавањето на текстот било поставено на неговото дно, притоа запишувајќот немал потполна слобода при запишувањето на буквите на најдолниот дел од телото на садот. Поради тоа, овие обли букви се поглубо запишани на површината од грнето, но, сепак, ја задржале линијата на редот.

Слични натписи и букви биле запишуваани, врежувани на најразлични материјали, како што се, на пример, на керамички садови, градежна керамика (тули или тегули), камена пластика и сидните малтерни оплати, кои сведочат за широкото практикување и распространетоста на глаголицата во периодот IX–XI век на просторот од Балканот и Централна Европа. Најголемиот број наоѓаат на денешните територии на Србија, Бугарија и Македонија, односно на просторот од средновековната прва бугарска држава, каде што ќе продолжи плодната црковнословенска дејност на учениците на светите Кирил и Методиј, предводени од св. Климент Охридски.

Фрагменти од керамички садови со врежани глаголички букви биле пронајдени на неколку археолошки локалитети во Србија, како што е во Гамзиград (римска Felix Romuliana), датирани во X–XI век,²³ Чечане, југозападно од Вучитрн во Косово, датирани IX–X век.²⁴ Во Унгарија кај селото Залавар датирани во IX век.²⁵ Покрај керамичките садови, врежани глаголички букви се откриени и на фрагменти од градежна керамика, односно на тули со секундарна намена, таков пример е тулатата откриена на археолошкиот локалитет кај реката Песача, Србија, датирана во X–XI век.²⁶

На македонската територија, врежани глаголички букви се откриени на мермерните колонки кои припаѓале, најверојатно, на првата црква подигната од св. Наум Охридски посветена на светите Архангели, која се наоѓа на јужниот брег на Охридското Езеро.

²³ Керамичкиот сад бил од типот бокал на чијашто долна површина биле секундарно врежани неколку глаголички букви, кои според цртежот и оштетеноста на садот не се доволно читливи, сп. Г. Томовић, *Глагољски настапи са Чечана*, Историјски часопис, Књ. XXXVII (1990), Историјски институт, Београд 1991, 10, Сл. 1/2.

²⁴ Димензиите на фрагментот од керамичкиот сад се 7.5 x 4.5 см, има измазната надворешна површина и окер-црвеника боја. Декорацијата е изведена со врежување крстови и еден ред глаголички букви, сп. Г. Томовић, нав. дело, 7, Сл. 1/1; М. Ивановић, *Културна базилика Косова и Метохије: I 9eo (оg Јрацијорије 9o XII века)*, Старине Косова и Метохије, 10, Приштина 1997, 27, Сл. 25.

²⁵ За време на археолошките ископувања што се одвивале во периодот 2005–2009 година, во близината на селото Залавар (Zalavár), 9 км југозападно од езерото Балатон во областа Зала, Унгарија, биле пронајдени фрагменти од керамички садови на кои биле врежани глаголички букви, сп. M. B. Szöke, Mosaburg, Zalavar und Pannonien in der Karolingerzeit, Anteus, 31–32, Academiae Scientiarum Hungaricae, Budapest, 2010, 48–49, Abb. 21.

²⁶ На археолошкиот локалитет при вливот на малата рекичка Песача во Дунав (Гердапска Клисура), во средновековната некропола во еден од гробовите бил откриен фрагмент од тула со секундарно врежани глаголички букви и крст поставен на постамент. Тулатата се наоѓала покрај стапалата на покојникот, сп. Г. Томовић, 1991, нав. дело, 10, Сл. 1, 2.

Оваа црква е датирана во почетокот на X век.²⁷ Додека глаголичките графити според нивните палеографски и лингвистички особености се датирани кон крајот на X и почетокот на XI век.²⁸ Во Брегалничкиот регион, околината на селото Крушиште²⁹ и во Баргала,³⁰ се откриени врежани символични знаци-графити на површината од камени блокови или камена пластика, делумно слични на глаголичките букви. Но, толкувањето на овие цртежи во археолошката наука сè уште претставува отворен проблем.³¹

Врежани глаголички букви се откриени и на малтерната оплата на сидовите од Тркалезната црква во Преслав (наречена и Златна црква) во Бугарија, датирани од крајот на IX и почетокот на X век.³²

Досегашните сознанија добиени од вкупниот движен археолошки материјал откриен низ слоевите од средновековната населба го потврдуваат фактот дека најголемиот развој се одвивал во периодот од крајот на IX и во текот на X век сè до осмата, односно деветтата деценија.³³ Населбата настрадала од разурнување и пожар, евидентен преку слоевите со гареж и пепел во основите на средновековните куќи и околу нив.

Според тоа, овие два фрагменти од керамички грниња би можеле да се датираат во периодот на X век, со што се потврдува присуноста на глаголското писмо на просторот од Скопската Котлина. Според некои истражувачи, овој простор бил северната периферија на словенската епископија со која управувал св. Климент Охридски која своето јадро го имала на територијата од Југозападна Македонија и Јужна Албанија.³⁴ Голем број богослужбени книги и текстови биле препишувани, преведувани и испишувањи на гла-

²⁷ Д. Коцо, *Проучувања и археолошки исчишувања на црквата и манастирот Св. Наум*, Зборник на Археолошкиот музеј на Македонија 2 (1957–1958), Скопје, 1958, 79; С. М. Михеев, *Древние надписы-граффити в монастыре св. Наума под Охридом: Предварительные наблюдения, Кириллометодиевская традиция и македонско-русские духовные и культурные врски*, Зборник на трудови од Меѓународниот научен собир, Охрид, 3-4 октомври 2013, Скопје 2014, 207, Рис. 1-3. Според проучувањата на академик Ц. Грозданов, ова прва фаза на црквата се однесува на периодот по 893 година, сп. Ц. Грозданов, *Свети Наум Охридски*, Скопје 2015, 41.

²⁸ С. М. Михеев, *Древние надписы-граффити в монастыре св. Наум под Охридом*, 53, 58.

²⁹ Б. Алексова, *Ейсискојата на Брегалница (Прв словенски црковен и културно-просветен центар во Македонија)*, Прилеп 1989, 110, 271, 284-298, сл. 122-145.

³⁰ П. Хр. Илиевски, *Појава и развој на јазмитот (со посебен осврт кон јочешточије на словенската јазменост)*, второ ревидирано издание, МАНУ, Скопје 2006, 316, 319, 329.

³¹ П. Хр. Илиевски, *Појава и развој на писмото (со посебен осврт кон почетоците на словенската писменост)*, МАНУ, Скопје 2001, 310-311.

³² К. Попконстантинов, А. Мединцева, *За глаголичките надписи от X в.*, Археология, 2, Археологически институт и музеј при Българска академия на науките, София 1982, 27-37; А. А. Медиццева, К. К. Попконстантинов, *Надписи из Круглой церкви в Преславе*, София 1984, 49-54; П. Хр. Илиевски, *нав. дело*, 148, сл. 20; Г. Поп-Атанасов, *За јазаканаречението „глаголически надписи“ од Плисковско-преславскиот регион*, Monumenta I, Годишник на Истражувачкиот центар за културно наследство, МАНУ, Скопје 2016, 94-95.

³³ Потврда на тоа е присуството на четирите откриени византиски монети во рамките на населбата, сп. И. Толовски, *Средновековна населба югоизнада врз урнатаините на римскиот театар во Скупи*, Римски театар Скупи, Скопје 2017 (во печат).

³⁴ Т. Томоски, *Прилог кон јазообразувања на Климентовата епархија*, Климент Охридски (студии), Скопје 1986, 206-207; Т. Василевски, *Славянско-романският комитат Охрид и Скопие и българският тарканат Кумичевица-области, в които Климент и Наум провеждали учителската си дейност*, Светите Климент и Наум Охридски и придонесот на охридскиот духовен центар за словенската просвета и култура, МАНУ, Скопје 1995, 159-160.

голско писмо во големиот број скриптории што се наоѓале расширени на целата територија на која активно дејствуval св. Климент како епископ на Велика и Дрембица.³⁵

Покрај редовната употреба на словенскиот јазик и глаголицата како азбука во богослужбените книги, се започнало со служење на глаголицата и надвор од црковната служба, односно се преточиле во запишување на едноставни натписи на керамичките садови за домашните потреби.

БИБЛИОГРАФИЈА

Ананиев Ј. 1994, *Археолошки ископувања на црквата Св. Леонтиј во с. Водоча 1986–1990 година*, Културно наследство XVII–XVIII (1990/91), Републички завод за заштита на спомениците на културата – Скопје, Скопје, 57-64.

Бабиќ Б. 1986, *Материјалната култура на Македонскиот Словени во светилината на археолошкиот истражувања во Прилеп*, Книга I, Институт за истражување на старословенската култура – Прилеп, Прилеп.

Бабиќ Б. 1995, Денешните територии на Република Македонија и Република Албанија во VII–VIII век, *Цивилизации на йочвата на Македонија – прилози за истражувањето на историјата на културата на йочвата на Македонија*, книга 2, Македонска академија на науките и уметностите, Скопје: 153-182.

Bajalović-Hadži-Pešić M. 1981, *Keramika u srednjovekovnoj Srbiji*, Muzej grada Beograda, Beograd.

Василевски Т. 1995, Славянско-романският комитет Охрид и Скопие и българският тарканат Кутмичевица-области, в които Климент и Наум провеждали учителската си дейност, *Светиите Климент и Наум Охридски и ирионесот на охридскиот духовен центар за словенската йорсвейта и култура*, Македонска академија на науките и уметностите, Скопје: 159-162.

Гарашанин М. Корачевиќ Д. 1979, Базиликата II во Скупи, *Macedoniae Acta Archaeologica 5*, Archaeologia Jugoslavica, Археолошко друштво на СР Македонија – Прилеп, Прилеп: 31-46.

Грозданов Ц. 2015, *Свети Наум Охридски*, Македонска академија на науките и уметностите и Книгоиздателство „Матица Македонска“, Скопје.

Дончева-Петкова Лю. 1999, *Одърци: Селище от Првото българско царство*, том 1, Академично издателство „Проф. Марин Дринов“, София.

Илиевски Х. П. 2001, *Појава и развој на јисмошто (со юсебен осврт кон ючејшијите на словенската јисменост)*, Македонска академија на науките и уметностите, Скопје.

Илиевски Х. П. 2006, *Појава и развој на јисмошто (со юсебен осврт кон ючејшијите на словенската јисменост)*, второ ревидирано издание, Македонска академија на науките и уметностите, Скопје.

Ивановић М. 1997, Културна баштина Косова и Метохије: I део (од праисторије до XII век), *Старине Косова и Метохије*, 10, Приштина: 9-30.

³⁵ Б. Панов, *Охрид во епохата на Климент и Наум*, Климент Охридски (студии), Скопје 1986, 194.

Јакимовски А. Толевски И. 2016, Глаголички натписи на керамички садови откриени при археолошките ископувања во Скупи (Скопје), *Словънe*, Vol. 5 № 2, International Journal for Slavic Studies, Institute for Slavic Studies of the Russian Academy of Sciences Moscow State University of Education, Moscow: 179-197.

Jovanova L. 2015, *Scupi Colonia Flavia Scupinorum*, Cultural Heritage, Protection Office and Ministry of Culture of the Republic of Macedonia, Skopje.

Јованова Л. 2015, Скупи – Сектор Југоисточен бедем, културна стратиграфија, 2008–2010 година, *Macedoniae Acta Archaeologica* 21 (во печат).

Јовановић С. П. 1931, Рельеф Скопске котлине, Во: Јовановић С. П. (ed.), *Скoйска кoтлина I*, Гласник Скопског научног друштва, Књига X св. 4, Скопље: 63-121.

Кораќевиќ Д. 2002, *Скупи ѕrаdска териitorија*, Музеј на град Скопје, Скопје.

Коцо Д. 1958, Проучувања и археолошки испитувања на црквата и манастирот Св. Наум, *Зборник на Археолошкиот музеј на Македонија 2 (1957–1958)*, Скопје: 56-80.

Крстева А. 1998, *Народната носија од Скoйска Blaиtiјa*, Музеј на град Скопје, Скопје.

Манева Е. 2013, Раносредновековна материјална култура во Македонија, Во: П. Кузман, Е. Димитрова, Ј. Донев (редак.), *Македонија милениумски културно-историски факти 3*, Медиа Принт Македонија и Универзитет Евро-Балкан, Скопје: 1263-1328.

Микулчиќ И. 1982, *Cтaрo Сkoйje со околните ѕврдини*, Македонска книга, Скопје.

Микулчиќ И. Билбија М. 1987, Маркови Кули, Водно, Скопје, 1979 и 1980, *Macedoniae Acta Archaeologica*, Број 7-8 (1981–1982), Здружение на археолозите на СР Македонија – Скопје: 205-220.

Михеев С. М. 2014, Древние надписи-граффити в монастыре св. Наума под Охридом: Предварительные наблюдения, Кирилометодиевската традиција и македонско-руските духовни и културни врски, *Зборник на ѕрудови од Меѓународниот научен собир*, Охрид, 3-4 октомври 2013, Скопје: 205-208.

Naumovski N. 1987, Značaj revitalizacije Katlanovskog blata (kod Skopja) za ihtiofaunu rijeke Vardar, *Ribarstvo Jugoslavije*, Vol. 42, № 2-3, Zagreb, 1987, 13-15

Ончевска-Тодоровска М. 2010, Занаетчеството и применетата уметност во доцната антика преку метални предмети од Скупи, *Macedoniae Acta Archaeologica*, број 19 (2004–2006), Македонско археолошко научно друштво, Скопје: 281-295.

Панов Б. 1986, Охрид во епохата на Климент и Наум, *Климент Охридски (cittasimi)*, Скопје: 183-203.

Радовановић С. В. 1937, *Гeографске основe Јужне Србијe*, Скопље.

Ристески Б. 2002, Раносредновековни наоди од Скупи, *Македонско наследство*, број 19, година VI, Македонска цивилизација, Скопје: 71-81.

Ристески Б. 2004, Средновековна керамика од Скопско, *Македонско наследство*, година VIII, број 21, Македонска цивилизација, Скопје: 48-71.

Ристов К. 2006, Градиште – Таор прелиминарен извештај од истражувањата во 2000–2004 година, *Macedoniae Acta Archaeologica*, број 17 (1999–2001), Македонско археолошко научно друштво, Скопје: 215-230.

Ристов К. Каламедеска-Михайлова Д. 2010, Средновековна некропола Крст с. Орешани, Скопје, *Macedoniae Acta Archaeologica*, број 19 (2004–2006), Македонско археолошко научно друштво, Скопје: 391-404.

Поп-Атанасов Г. 2016, За таканаречените „глаголически надписи“ од Плисковско-преславскиот регион, *Monumenta*, Годишник на Истражувачкиот центар за културно наследство, број 1, година 2016, Македонска академија на науките и уметностите, Скопје: 93-100.

Санев В. 1994, Младо камено време, *Археолошка картина на Република Македонија*, том I, Македонска академија на науките и уметностите, Скопје, 26-42.

Szöke B. M. 2010, *Mosaburg, Zalavar und Pannonien in der Karolingerzeit*, Anteus, 31-32, Academiae Scientiarum Hungaricae, Budapest, 2010.

Сокок П. 1936, Из топономастике Јужне Србије (II Скопска котлина), Во: Р. М. Грујић (ed.), *Гласник Скогског научног друштва*, Књига XV–XVI, св. 9-10, Скопље, 97-125.

Соколовска В. Шуковиќ Н. 1961, Најнови наоди од Скупи (Историски осврт), *Зборник (1959-1960)*, книга III, Археолошки музеј – Скопје, Скопје, 1961.

Толевски И. Јорданова-Дубровска А. 2016, Акрополата на Кастелото (Истражувачко поле 2), Во: И. Толевски (приред.), *Кастелото на реката Пчиња – Доцноантички кастел и средновековен граѓ Кожле*, Магор, Скопје, 2016, 103-133.

Толевски И. 2016, Југозападно подградие на Кастелото (Истражувачко поле 3), Во: И. Толевски (приред.), *Кастелото на реката Пчиња – Доцноантички кастел и средновековен граѓ Кожле*, Магор, Скопје, 2016, 135-177.

Толевски И. 2017, Средновековна населба подигната врз урнатините на Римскиот театар во Скупи, *Римски театар Скупи*, Музеј на град Скопје, Скопје, 2017 (во подготвотка за печат).

Томоски Т. 1986, Прилог кон топографијата на Климентовата епархија, *Климент Охридски (студии)*, Скопје: 204-209.

Томовић Г. 1991, Глагольски натпис са Чечана, *Историјски часопис*, Књ. XXXVII (1990), Историјски институт, Просвета, Београд: 5-19.

Trajkovski K. 2008, Castel above the river Pčinja, In: P. Kuzman (ed.), *Macedonian cultural heritage – Archaeological sites*, UNESCO Venica Office Regional Bureau for Science and Culture in Europe (UNESCO-BRESCE) nad cooperayione Italiana, Ministry of Culture of the Republic of Macedonia – Cultural Heritage Protection Office, Skopje, 2008, 28-29

Трајковски К. 2013, Најкуса историска и археолошка слика на Македонија од IX до XIV век, во: П. Кузман, Е. Димитрова, Ј. Донев (редак.), *Македонија културно-историски факти*, том 3, Медија прит Македонија и Универзитет Евро-Балкан, Скопје, 2013, 1463-1523.

Трифуноски Ф. Ј. 1955, *Сеоска насеља Скопско Поле (Антропографска истичивања)*, Београд.

Хаџи-Васильевић Ј. 1930, *Скопље и његова околина*, Београд.

Чаусидис Н. 1987, *Средновековни наоди од Просек*, Зборник на Филозофски факултет 40, Скопје, 171-196.